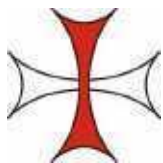

BULLETIN

Europese provincie van de Kruisheren

Nummer 8, oktober 2013

Van de Redactie

Onze werkelijkheid bestaat niet uit twee werelden (natuur en boven-natuur), maar we leven in één werkelijkheid, die zichtbaar, hoorbaar, tastbaar is; wat gebeurt kunnen we beredeneren. Verschijningen maken we niet mee, wonderen bestaan niet (meer), (er gebeuren wel wonderlijke dingen....). Wij dromen er soms van om de werkelijkheid te overstijgen, maar dat lukt niet. Wij zijn mensen die G'D niet kunnen zien, niet kunnen pakken, die het - op het eerste gezicht - zonder God moeten zien te stellen; er is geen G'D die alles voor ons regelt. Maar er is altijd perspectief, er is altijd nieuw begin mogelijk. En dat heeft toch ook iets van een wonder... Dat wij leven, dat mensen geboren worden, is dat geen wonder? Als je de werkelijkheid goed bekijkt, dan zijn de wonderlijke dingen haast niet te tellen.... We kijken vaak niet zorgvuldig genoeg, met te weinig aandacht! "Wonderen" genoeg dus. Maar het zijn niet "wonderen" die alles voor me regelen: die me ineens van een ziekte genezen, me een baan bezorgen of voor een rijbewijs of examen doen slagen... Ja, het leven is wonderlijk (toevallig), maar ook kwetsbaar en onzeker. Soms lijkt het in het leven alsof je constant boven een afgrond loopt: de zorg voor wat je allemaal kan overkomen. Toch worden mensen niet weg getild uit de tijd. Wij blijven met twee benen in onze eigen werkelijkheid staan. Er is geen God of geen engel die ons daar even weg tilt en op een veilige plek neerzet. Als wij willen dat er 'wonderen' gebeuren, dan moeten we zelf daar wat aan doen. Dan moeten we "alles wat we zoal meemaken" samen dragen. Wij kunnen zo voor elkaar het leven draaglijk maken. En dan gebeuren er wonderlijke dingen...

Ries Sterke, hoofdredacteur

O V E R W E G I N G

Gezegend mensen die de waarheid blijven zoeken. Gezegend mensen die willen weten wat er waarom in de wereld gebeurt zonder een mening of verklaring paraat te hebben. Zij zullen kijken met de ogen van een kind: verbaasd, verdrietig, bang.

Gezegend mensen die zonder God te noemen het leven transparant maken voor onbaatzuchtige liefde. Gezegend mensen die God noemen op plaatsen waar alle licht door het duister lijkt te zijn verzwolgen. Zij zullen profeten worden genoemd.

Gezegend mensen die zich voor arbeid en inkomen afhankelijk weten van onbeheersbare en anonieme krachten in cultuur en samenleving, maar onverminderd vertrouwen in de goedheid van mensen. Zij zullen goedheid ondervinden.

Gezegend mensen die beslissingen moeten nemen waarvan de consequenties moeilijk te overzien zijn; mensen die bereid zijn de verantwoordelijkheid van hun besluiten te dragen en niet weglopen of wegstijgen. Zij zullen de aarde beheren, niet beheersen.

Gezegend mensen die zoeken en mensen die gevonden hebben. Gezegend mensen die dragen en mensen die worden gedragen. Gezegend mensen die schrijven en vertellen, en gezegend mensen die lezen en horen.

[uit de Roerom, ingekort]

Nieuws uit Nederland

Joe Op de Kamp o.s.c.

Gezien de laatste aflevering van *Bulletin* voor het eerste halfjaar betrekkelijk lang geleden verschenen was, viel er in de vorige aflevering heel wat "Nieuws uit Nederland" te melden. Deze keer ziet mijn bijdrage er echter uit als "nalezen van de oogst".

Te Haps overleed op 29 augustus mevrouw **Annie Jilesen – van der Wijst**, een schoonzus van confrater Martien Jilesen. De uitvaartdienst werd op 4 september gehouden in de parochiekerk van Haps. Langs deze weg nog oprechte deelneming aan Martien en alle nabestaanden.

De confraters Pierre-Paul Walraet, Huub Wagemans, en Wim Slangen zijn sinds de zomervakantie al verscheidene dagen in Sint-Agatha ermee bezig geweest, een "Handboek voor de Vorming" te schrijven, dat er in elke provincie dient te zijn.

In het septembernummer van *Bulletin* was er bij het "Nieuws uit Nederland" een foto te zien, genomen in Sint-Agatha bij het Heilig Hartbeeld, en voorzien van het opschrift "Markante Monumenten".

André Notelaers, Marga Arendsen, Wim Slangen, Nicolas Verhulst en Joe Op de Kamp vol bewondering aan de voet van het H. Hartbeeld te Sint Agatha

Met de directeur van het "Erfgoedcentrum Nederlands Kloosterleven", mevrouw M. Arendsen, en verscheidene kruisheren poseert daarop de heer Nicolas Verhulst, die vorig jaar het beeld grondig gerestaureerd heeft. Tijdens die restauratie is hij gast van

de huisgemeenschap geweest. (vgl. "Nieuws uit Nederland" in *Bulletin* nr. 8 van 2012) De heer Verhulst heeft tijdens de "Open Monumentendagen" op zondag 15 september in het "Erfgoedcentrum" verslag gedaan over die restauratie en wenste als herinnering de bewuste foto mee te nemen. Graag gedaan voor je, Nicolas!

Van de heer Léon van Liebergen, senior conservator bij het Museum voor Religieuze Kunst in Uden, verscheen op de regionale pagina's van *De Gelderlander* op 2 oktober 2013 de bijdrage "Kralenkrans van kloosters en kerken". Onder meer het klooster Sint-Agatha en de Udense Kruisherenkapel worden daarin vermeld: "*Er kan een kralenkrans geregen worden van kloosters en activiteiten. Een culturele rozenkrans. Dansen en trouwen bij de Penitenten in Haren, slapen op Elzendaal te Boxmeer, studeren in Sint-Agatha en Soeterbeeck, bezinnen in Megen en Velp, en cultuur snuiven in abdij, annex museum te Uden met een borrel na in de Kruisherenkapel. Als de molens op Kinderdijk VN-werelderfgoed zijn, dan zeker ook deze Brabantse kloosters.*" [Verwijzing: *De Gelderlander* van 2 oktober 2013, p. 28-29]

"De kunstenaar tot leven geroepen"

Confrater **Edgard Claes** is vrijdag 27 september in Sint-Agatha teruggekeerd na twee weken verblijf in de "States".

Het spreekwoord zegt: "Verba volant scripta manent", wat betekent: "Woorden vervliegen, het geschrevene blijft". Uit de website www.rorate.com blijkt dezer dagen echter dat wat op schrift staat, een rare vlucht kan nemen. Een anonieme afzender heeft namelijk aan de Ossche pastoor en kanunnik C. Mennen het laatste nummer van *Bulletin* bezorgd. Onder het opschrift "De mythe van paus Franciscus" meldt Mennen dat hij "vanuit de hoek van dissidente katholieken aan één stuk door om de oren geslagen wordt met (vermeende) uitspraken van paus Fran-

ciscus." Hij schenkt in die samenhang ruime aandacht aan twee bijdragen van onze hoofdredacteur Ries Sterke in de laatste aflevering van *Bulletin*. Bij deze, de beste dank van ondergetekende aan de anonieme afzender, want zo ver naar voren in de "sociale media" raakt onze provincie niet vlug. Alleen heeft de zeergeleerde heer kanunnik, naar blijkt uit zijn laatste zin niet bemerkt dat de redactie van *Bulletin* een "informatie- en opinieblad" samenstelt. - Wat verschilt van een officieel orgaan, zou ik denken. Maar, "De minimis ..."

Nieuws uit Indonesië

Fons Bogaartz o.s.c.

27 Augustus: in de St.Helena kapel, op het terrein van Pratista, ons retraitehuis, wijdde Mgr. Ignatius Suharyo (aartsbisdom Jakarta) onze confrater **Freday Badiano Sihombing** tot diaken. Mgr. Ignatius is Apostolische Administrator van ons bisdom. We hebben immers na bijna 3 jaar, nog steeds geen nieuwe bisschop. Op het eind van de viering deelde prior provinciaal Anton Subianto Bunjamin de aanwezigen mee wat de taak zou worden van de nieuwe diaken. Hij wordt lid van het team dat in Pratista retraites geeft. Genoemde viering had om 10.00 uur plaats. Na de viering was er een gezellig samenzijn, met volop eten voor alle aanwezigen.

Kapel van het retraitehuis Pratista in Bandung

Om 5 uur in de namiddag werd er een dienst gehouden, ook in Pratista, nu geleid door de prior provinciaal en bijgestaan door de novicenmeester – die nu ook prior is van van de kruisherenpriorij Pratista, en opvolger

van **Anton Rutten** – confrater **Agung Ri-anto**. Tijdens de dienst werden 12 jonge mensen ingekleed en als eerstejaars novice aangenomen. Waar komen deze jongelui vandaan? Twee uit de hoofdstad Jakarta: Michael Stanislaus Ryo Zena, en Ignatius Dermawan Wijaya; een uit Klaten (Midden Java): Leo Agung Novianto; een uit Bogor (West Java): Vincentius Juan Novelino Mage; een uit Bandung (West Java): Micael Adi Sanusi. Verder een uit Hilisangawola (eiland Nias): Alfonsus Adrianus Lombu; een uit Onowaembo (eiland Nias): Ariston Arafasa Gea. Een ander is afkomstig uit Pertambatan (Tebing Tinggi, Noord Sumatra): Tulusmian Manik. Een uit Batuhobot (Tebing Tinggi, Noord Sumatra): Parsaoran Parhusip, en een uit Malang (Oost Java): Felix Parama Dwityandra. Twee nieuwelingen komen uit Atambua (Kleine Soendaeilanden): Eventus Ombri Kaho -Nofrianus Lenes. Novicen dus uit héél Indonesië. Behalve het habijt van de Kruishe- ren, ontvingen de nieuwe novicen ook het boekje met de Regel van Augustinus.

In het tweede jaar noviciaat zitten 7 novicen. Dus genoeg werk aan de winkel voor de novicenmeester met zijn assistenten. Confrater Agung is intussen tot prior van het hele convent Pratista gekozen. Als ik me niet vergis wonen daar dertien confraters. Agung verwacht spoedig een opvolger tot novicenmeester. Hij bekleedt dit ambt al meer dan

tien jaar. Zo goed is hij! Na deze viering werd de plechtigheid voortgezet met de vernieuwing – door zes confraters – van de tijdelijke professie.

Getijdengebed in de priorij van Pratista, in mei 2013, tijdens een internationale samenkomst.

Op 28 augustus 2013, feest van de heilige Augustinus, legden 6 confraters hun eerste gelofte af in handen van de prior provinciaal, bijgestaan door de magister, confrater **Laurentius Tarpin**. Op het einde van deze viering werden confrater Uus en Dani Sanusi in het zonnetje gezet omdat ze hun zilveren priesterfeest vierden.

Van 6 tot en met 8 augustus hebben 4 confraters – op uitnodiging van de Zusters van Onder de Bogen (Carolus Borromeus) – een roepingsexpo georganiseerd in Yogyakarta. Die was bedoeld voor studenten van

verschillende universiteiten. Er kwamen zo'n 80 belangstellenden op die expo af.

Op 14 september, hoogfeest van Kruisverheffing, werd een nieuwe afdeling van ons huis aan de Jl.Sultan Agung, het Groot Seminarie, officieel geopend en ingezegend door de prior provinciaal. Het souterrain bestaat uit kamers voor de fraters. Daarboven, min of meer op gelijkvloers, is er de bibliotheek; met daarnaast een eetkamer, en gastenkamer voor de "sesepuh", of de oudere kruisheren die helemaal of gedeeltelijk met pensioen zijn. En dan op de verdieping erboven ook 6 kamers voor die "ouderlingen".

Nadat **Hans van Doorn** na zijn vakantie in Nederland weer terug in Pratista was, is hij een paar dagen "onwel" geweest. Niet ernstig, maar toch maar even drie dagen naar het ziekenhuis, om weer zijn evenwicht terug te vinden. Nu is hij weer "o.k.", en gaat met stok gewapend weer zieken bezoeken in het ziekenhuis.

Op het eind van deze maand, 29 oktober, komen de voorzitters van alle commissies van onze provincie bij elkaar. Dat zijn er als ik me niet vergis 14! Ze zullen hun activiteiten van de afgelopen drie jaar evalueren en de planning van de komende drie jaar aan de provincie voorleggen.

Informatie over het kruisherenconvent van Uden

Martien Jilesen o.s.c

Ziekenfront

Jan van de Ven moet al enkele weken op zijn kamer blijven en rust houden. Allerlei geruchten over de oorzaak doen de ronde, zoals: hij is met de fiets gevallen, hij is tegen een auto gefietst, hij is twee keer gevallen. In werkelijkheid is hij gevallen toen hij zich omdraaide op de stoep, omdat er plotseling een fietser langs kwam. Hij heeft op zijn kamer een paar schrammetjes verbonden en is toen gaan fietsen. Daarbij is zijn been opgezwollen. Hij had veel pijn en is naar de dokter gegaan. Die stuurde hem naar de spoedeisende hulp in het ziekenhuis. Men heeft wat

pijnstillers gegeven, en een steunkous. Nog steeds heeft hij veel pijn. Hij moet van de huisdokter rust houden, maar nu moet hij ook beweging hebben. Hij deed alweer dienst als voorganger in Volkel.

De herfst dient zich aan

Cor van Vroonhoven lag weer in het ziekenhuis (8 oktober 2013) omdat hij bloed in de darm had. Hij heeft weer bloedtransfusie gekregen. Verder wordt regelmatig met laserstraling geprobeerd de zwakke plekjes in zijn maag te dichten.

Rectorbenoeming

Tijdens het conventsgesprek van 26 september 2013 werd besloten dat aan het provinciaal bestuur wordt meegedeeld, dat wij in Uden een gewoon convent willen zijn. Rein zei dat hij dit ter sprake zal brengen op 2 oktober a.s. in Sint-Agatha. Dan zal hij daar een onderhoud hebben met de provinciaal en zijn raad om de rectorbenoeming voor Uden voor te bereiden. In dit gesprek zal Rein meedelen, wat wij hier van de te benoemen rector verwachten. De provinciaal zal, voordat hij de rector benoemt, naar Uden komen om er met ons over te spreken.

Conventsvieringen

De commissie (Frans Waldram, Toon van den Acker, aangevuld met Rein Vaanhold) stelde voor om het maar bij de bestaande hoogtijvieringen te laten, omdat er bij confraters weinig animo valt te bespeuren voor meer gemeenschapsvieringen. Dit voorstel werd met algemene instemming aanvaard.

Uit een gesprek over de Lineamenta

De bespreking van de Lineamenta voor het aanstaande generaal kapittel (2015) begon met een paar opmerkingen over de moeilijke taal van het document. Men vond het geheel te letterlijk vertaald en als door een computer vanuit het Engels weergegeven. De Engelse tekst is normatief. Men vond het voorwoord veruit het beste en er werd opgemerkt, dat dit stukje geen commentaar behoeft.

Rein Vaanhold gaf een aanzet tot een positieve benadering, door te benadrukken dat het meer gaat om bezieling en innerlijke beleving dan om het doorgeven van normen en regels. Persoonlijke vernieuwing en eigentijdse beleving moeten dus voorop staan. Wezenlijk is: relatie en liefde. Gebeurt dat ook op het kapittel, werd er gevraagd?

Wordt er niet vaak eindeloos gepraat over details en regeltjes.

Toen een confrater opmerkte, dat wij uit elkaar zijn gegroeid en elkaar niet kennen (begrijpen?), ontstond er een lange discussie, omdat velen het daarmee niet eens waren. Er werd door meerderen vanuit persoonlijke ervaring gesproken en verteld hoe men als gemeenschap met elkaar communiceerde in Brazilië en hier in Nederland, aansluitend altijd bij wat er ter plaatse leefde.

Logo voor het Generaal Kapittel van 2015

Op uitnodiging van Rein vertelden enkele daarna over hun eigen persoonlijke invulling van het religieuze leven. Bijvoorbeeld dat je de geloften kan zien en beleven als een uitnodiging tot verbondenheid: jezelf geven aan en inzetten voor mensen om je heen, niet alleen confraters dus, maar ook anderen, voor wie je iets kunt betekenen door je werk of door meeleven.

Toen cultiveren en doorgeven van het geestelijk erfgoed ter sprake kwam, werd gevraagd of we wel een eigen geestelijk erfgoed hebben. Ook vroeg men zich af waarin onze spiritualiteit dan verschilt van die van andere Ordes, bijvoorbeeld de Franciscanen. Er werden ook opmerkingen gemaakt over het beleven van spiritualiteit. Wat is wel en wat is niet belangrijk? Wat moet wel of wat moet niet worden doorgegeven? In die lijn vroeg Rein zich af wat men in Sint-Agatha aan de drie novicen wilde doorgeven? Ging het toen om tradities en gebruiken, of ging het meer om een echte persoonlijke beleving?

Werkzaamheden Udense kruisheren

Toen ik las over de aanbeveling in de Lineamenta om het erfgoed van de orde uit te dragen in de kerk, vroeg ik me af, welke werkzaamheden de Udense kruisheren nog verrichten. Ik kwam tot de volgende bevindingen.

Toon van den Acker is vrijwillige medewerker in het pastoraat binnen het parochieverband Mill en Sint Hubert. Hij doet in het weekend regelmatig dienst in Wilbertoord, af en toe ook in Haps, en Sint Hubert. Ook gaat hij regelmatig voor bij begrafenissen, huwelijksvieringen, en doopsels.

Rein Vaanhold treedt regelmatig op als voorganger en predikant in de wekelijkse eucharistievieringen in de vroegere Kruisherenkapel. Af en toe wordt hij vervangen door Frans Waldram of Cor van Vroonhoven. Jan van de Ven is de pastor voor sacramentenbediening in de woonzorgcentrum St. Jan in Uden en in het bejaardenhuis in Volkel. Bij

de zusters Brigitinessen en bij de zusters van Carolus Borromeus in Uden wordt regelmatig door kruisheren voorgedaan in de eucharistie, o.a. door Frans Dortmans, Frans Waldram.

Martien Jilesen gaat nog regelmatig naar Duitsland voor verschillende geloofsgespreksgroepen, bijbelgroepen en droomgroepen. Misschien zijn er nog meerdere pastorale activiteiten buitenshuis van de Udense kruisheren. Dit zijn degene die mij bekend zijn.

Verjaardagen

Op maandag 7 oktober 2013 vierde het convent de verjaardag van de confraters Appi Vink, Manus (Haroldo) Hubers, en Frans (Francisco) Dortmans. Ook Rita werd gevierd.

We sluiten daarom deze nieuwsrubriek illustrerend af met de foto's van de jarige feestelingen.

Rita en Appi Vinck o.s.c.

Manus Hubers o.s.c.

Frans Dortmans o.s.c.

Nieuws uit de kruisherenpriorij van Hannut

Pol Gorissen o.s.c.

Op dinsdag 11 juni behaalde onze confrater Tsongo Anselme zijn doctoraatstitel in de filosofie: het was een fijne dag voor hem en voor ons. Maar het betekende ook dat zijn tijd hier in onze gemeenschap begon te krimpen en dat hij zou terugkeren naar Congo, om in Mulo les te geven in filosofie aan de jonge Congolese Kruisheren.

Gedurende de jaren dat Anselme hier bij ons was om te werken aan zijn thesis, was hij ook kapelaan in Waremme. Daarom nam hij eerst afscheid van de parochiegemeenschap van Waremme, op zaterdag 14 sep-

tember, het feest van Kruisverheffing. In de Eucharistie concelebreerde o.a. de Deken van Waremme, maar ook onze confrater (prior) Pierre Vandormael. Het werd een mooie, dankbare viering met zeer veel mensen uit de parochies van Waremme.

In de volgende dagen had Anselme nog veel bezoeken te doen om afscheid te nemen van vrienden en bekenden, wat hem de opmerking deed maken: "Ik wist niet dat ik zoveel vrienden had!"

Op zaterdag 21 september volgde dan de afscheidsviering hier in onze gemeen-

schap. Eerst een H. Mis in onze kapel, voorgedaan door confrater Aristide, en waarin Anselme zelf de homilie hield.

Tsongo Paluku Anselme en Huub Wagemans

Een groepje Congolese zusters van de "Orantes" die in Brussel wonen, zorgde voor de begeleiding van de liederen met een paar trommels. De meeste liederen waren in het

"Kinande" (de eigen taal van de mensen in het bisdom Butembo) of in het Swahili.

De viering stond in het teken van het H. Kruis, zowel als teken van lijden maar ook van overwinning. Na de H. Mis volgde een receptie en daarna een feestmaal, bereid door enkele Congolese vrouwen, met dus nogal wat Afrikaanse gerechten, (bananen, maniok, bonen). Voor Congolezen hoort bij een feest ook de dans, en Anselme deed daarin van harte mee.

Enkele dagen later is Anselme dan vertrokken. We wensen hem van harte alle goeds in zijn werk bij de jonge confraters, en we zeggen hem van harte: "Hartelijk dank voor wie je was, hier bij ons: een fijne, humoristische confrater en een harde werker, die veel betekende voor onze gemeenschap maar ook daarbuiten."

Steeds onderweg

Tiago van Winden o.s.c.

Deze week hebben we in verschillende groepen van mensen de spiritualiteit van "steeds onderweg" van nabij leren kennen.

Er was de groep oud-leerlingen van onze apostolische school in Campo Belo. Ze hadden gemeenschappelijk dat ze ooit – in hun jonge jaren (tussen 1958 en 1969) – in hun persoonlijk leven aangetrokken werden door een ideaal. Voor ieder van hen bleek dit een zaadje te zijn geweest voor hun leven als volwassenen in maatschappij en Kerk. Hun eega's waren door hen op die weg gevolgd. Ook hadden ze uit ervaring de dynamiek leren kennen om het samen vol te houden. Sinds enkele jaren komen ze bij elkaar. Ze hebben een eigen organisatie die hen steeds weer bij elkaar brengt. In hun eigen situatie cultiveren zij ons Ordesideaal van gemeenschapsleven.

In Campo Belo zelf waren er enkele "roepingendagen". Die zijn bedoeld voor jongeren die zich om een of andere reden aangetrokken voelen door het gemeenschapsleven van de Kruisbroeders. Enkele jongens kwamen helemaal uit Mato Grosso. Ze hebben

bij hun aankomst en hun vertrek bij ons overnacht, en met ons de maaltijden gebruikt. Ze leefden mee in ons klein grijzend gemeenschapje. Ze sloten bij onze dagorde aan. Ook hebben ze de stad (Belo Horizonte/ Minas Gerais) gezien, en in een *favela* rondgelopen, waar wij nog steeds doende zijn.

Braziliaanse medebroeders houden roepingendagen

Ons gemeenschapsleven is getekend door het samenzijn in het getijdengebed, de maaltijden en bij enige vorm van recreatie. Ook wij hebben onze rijkdom aan geestelijk leven gekregen, 'om niet'. 'Om niet' wordt het weer verder gegeven, in andere modes, in

haardracht, kleding en cellulair, maar rond dezelfde inspirerende Aanwezigheid.

Op een creatieve manier wordt die rijkdom aan geestelijk leven ook verder gedragen in de spontane en in georganiseerde feestelijkheden rond de twee patronessen van onze parochie.

Kerk van de parochie waar de kruisheren wonen

Het zijn de kleine en de grote heilige Theresia's (van Lisieux, en van Avila). Onze stadswijk, waar wij en zovelen met ons wonen en bezigheden hebben, heet officieel

Santa Tereza. Die naam hebben we meegekregen. Het kenmerk ervan is een kerkgebouw in koloniale barokstijl, gelegen aan een plein. Door voorouders van Italiaanse afkomst werd deze omgewerkt en aangepast. Het gebouw staat er! Het is ook een typische uiting van gemeenschapsvorming. Zo vele families hebben er hun spiritualiteit in uitgeleefd. Ze deden dat door er geld voor bijeen te garen, door *barraquinhas* te verzorgen om ijsjes, soep, koekjes en gebak te verkopen, en op vele andere manieren. Het resultaat is "onze" kerk. Ze weten nog te vertellen dat zij stenen gebikt hebben voor de bouw van de kerk. Ook verkochten ze loten op hun werk. In dit kerkgebouw voelen ze zich verbonden.

Het nieuwe systeem van "individueel en wegwerpartikel" met het oog op winst, heeft zijn invloed, maar plein en kerk zijn er nog steeds: op groeiende en groenende wijze.

Jaarlijkse feestdag voor de jubilarissen van de provincie

Pierre-Paul Walraet o.s.c.

Op vrijdag 4 oktober 2013 verzamelden zeven medebroeders-jubilarissen zich in het klooster van Maaseik voor een feestelijke dag. Het waren de klasgenoten Frans Dortmans en Ries Sterke die dit jaar 60 jaar als kruisheer geproft zijn. Frans Dortmans vierde op deze 4de oktober ook zijn naamdag, en bovendien zijn verjaardag. Hij ontving dan ook een extra bloemetje.

v.l.n.r. Huub Wagemans, Frans Dortmans, Klaus Coolen, Toon Thys, Roger Janssen, Peter Snijkers en Ries Sterke

De confraters Klaus Coolen, Toon Thys en Huub Wagemans vieren de veertigste verjaardag van hun priesterwijding. Ook Prior Provinciaal Peter Snijkers, en Vice Provinciaal Roger Janssen behoren tot de jubilarissen. Zij vieren hun zilveren professiefest.

Roger Janssen o.s.c. en Peter Snijkers o.s.c.

Verder zijn er de confraters Jan Gorissen (60 jaar priester), Paul Delbrassine (60 jaar

priester), Guido Kreft (50 jaar geprofest), en Marinus Hendriks (50 jaar geprofest). Zij waren verhinderd aanwezig te zijn bij de jubilarissendag.

Bij het professiefest van Broeder Marinus eerder dit jaar gevierd te Sint Agatha

Na een warme ontvangst door de community van Maaseik, vierden de jubilarissen eucharistie in de mooie huiskapel van het klooster. Huub Wagemans ging daarbij voor. Hij hield ook de homilie. De heilige Franciscus kreeg veel aandacht op deze vierde oktober, zijn feestdag.

De predikant vatte de grondhouding van de poverello uit Assisië samen in drie kernwoorden: danken, dienen, en dragen. Deze kenmerken van de franciscaanse spiritualiteit vormen ook de grondtoon van ons feest vandaag, voegde Huub Wagemans toe.

Confrater Huub Wagemans o.s.c.

Aansluitend bij de evangelielezing met woorden van Jezus over het zachte juk en de

lichte last, werd Dietrich Bonhoeffer in de preek toepasselijk geciteerd: "Zijn juk en zijn last is het kruis. Onder dit kruis gaan betekent verkwikking en rust voor de zielen. Het is hoogste vreugde. Onder zijn juk zijn we zeker van zijn nabijheid en gemeenschap." Het mooie Franciscuskruis achter het altaar van de kloosterkapel, gaf extra kleur aan deze liturgische jubileumviering. Franciscus spoorde aan te verkondigen, desnoods met woorden. Het jarenlange levensgetuigenis van de medebroeders-jubilarissen, als kruisheer-religieus en als -priester, samen met vele anderen, is zulk een levende verkondiging van het Goede Nieuws, in woord en daad.

Vooraleer naar de andere feesttafel te gaan, werd de jubilarissen –en de gastvrije gemeenschap van Maaseik– een fijne receptie aangeboden. Dit was een hartelijk en broederlijk moment. Bij het 'heffen van het glas' werden ook enkele kleine woordjes van dank gesproken. Zo deed onder andere confrater Klaus Coolen die voor deze feestelijke gelegenheid uit Wenen was overgekomen.

Klaus Coolen o.s.c. spreekt een hartelijk woordje

Daarna verplaatste de jubilarissengemeenschap zich naar het kleine maar bijzondere familierestaurant, "De Loteling", in het idyllische Aldeneik, even buiten de stad Maaseik. Daar werd ruimschoots tijd genomen om te genieten van een heerlijk en verzorgd feestmaal. Het feit dat de groep 'aan één tafel' kon aanzitten, versterkte het gemeenschapsgevoelen en de onderlinge verbondenheid. Tijdens het tafelen ontstonden gesprekken waarbij de interesse voor elkaars leven,

werkzaamheden en missie duidelijk voelbaar was.

Om deze jaarlijkse jubilarissendag af te sluiten, stond er in het klooster van Maaseik nog koffie en gebak klaar. Kort na vier uur werd van elkaar afscheid genomen, na samen te hebben genoten van een deugddoend samenzijn, dat het jubeljaar van deze confraters ongetwijfeld zal markeren.

Bij het feestmaal in Aldeneik

Om over na en door te denken

Wie alles hebben wat het hartje begeert,
verleren te genieten en vergeten te danken...

Waar blijkt Gods trouw, als wij het niet zijn;
waar blijkt Gods liefde, als wij het laten afweten?

De grootste kloof gaapt niet tussen gelovigen
en niet-gelovigen, maar tussen verdraagzame
en onverdraagzame mensen. [Frederic Lenoir]

Het geluk is een tussenstation tussen te weinig
en te veel. [Channing Pollock]

Ik discussieer graag met de jeugd. Ze herinnert
me eraan dat ik het vroeger ook niet wist. [Karel Jonckheere]

Wij trachten onze ondeugden te verbergen
achter het masker van de tegenovergestelde
deugden. [Henry Fielding]

Met Jezus binnengaan in het informele

Sirikivuya Mumbere Aristide, o.s.c.

*De volgende tekst – uit het Frans vertaald door confrater André Notelaers – is een homilie van confrater **Sirikivuya Mumbere Aristide**, uit de Congolese proprovincie Martyrs de Bondo. Deze homilie werd gehouden in een eucharistieviering tijdens het provinciaal kapittel van de Europese provincie in augustus (Maaseik, 4-9 augustus 2013). De evangelielezing voor deze liturgieviering was Lucas 9,57-62 (gedachtenis van de heilige Dominicus, op 8 augustus).*

Evangelie

Terwijl ze hun weg vervolgden, zei iemand tegen hem: 'Ik zal u volgen waarheen u ook gaat.' Jezus zei tegen hem: 'De vossen hebben holen en de vogels hebben nesten, maar

de Mensenzoon kan zijn hoofd nergens te ruste leggen.' Tegen een ander zei hij: 'Volg mij!' Maar deze zei: 'Heer, sta me toe eerst terug te gaan om mijn vader te begraven.' Jezus zei tegen hem: 'Laat de doden hun doden begraven, maar ga jij op weg om het koninkrijk van God te verkondigen.' Weer een ander zei: 'Ik zal u volgen, Heer, maar sta me toe dat ik eerst afscheid neem van mijn huisgenoten.' Jezus zei tegen hem: 'Wie de hand aan de ploeg slaat en achterom blijft kijken, is niet geschikt voor het koninkrijk van God.'

Homilie

Christus volgen is niet gemakkelijk want je moet een weg betreden die je van je route

en bestemming doet afwijken. Dat brengt ook met zich mee dat de visie en de projecten van je leven veranderen. Zelfs zij die zich vrijwillig bij Jezus aansluiten doen dit niet zonder een of ander excuus. Er is altijd wat te regelen, er moet orde op zaken gesteld worden vooraleer men zich helemaal geeft.

Liturgieviering tijdens het provinciaal kapittel

Dit schijnt ook normaal te zijn, want wij volgen Jezus nu eenmaal als mens. Hoe dringend die uitnodiging ook is, deze vervangt niet, en maakt de aangegane verplichtingen, of de zoektocht naar het welzijn niet ongedaan. De excuses van deze twee gesprekspartners van Jezus, en de reacties van de Heer, getuigen van de edele zorg om het menselijk evenwicht en de noodzakelijke innerlijke rust die nodig zijn voor de ontluiking van de roeping in het echte leven.

Zeker, de behoeften aan veiligheid en zekerheid, de ouderliefde, de sociale rechten en verplichtingen, de evolutie van de wereld verdienen een gerechte aandacht om tot een juist onderscheidingsvermogen te komen. Maar men moet ook weten dat deze sterker kunnen zijn en het kunnen winnen van de eisen van de oproep van het evangelie waar verzaking aan het essentiële, radicaliteit en verknochtheid aan het absolute van God de voorschriften zijn.

Wat dan te doen om zich niet te laten meeslepen door de bezorgdheid om rondom jou orde op zaken te stellen en om zeker te zijn van je toekomst alvorens zich te begeven op *de weg van de roeping*? Het Evangelie

verwacht een helder antwoord, gekenmerkt door vrijheid, beschikbaarheid en spontaneïteit. Men kan ook bedenken dat sommige zaken zich al gaande de weg oplossen. Het is niet allemaal berekening. Het informele bestaat! De aarzeling om onmiddellijk open te staan voor nieuwe horizonten, het verstrikt raken in de conventies, het gebrek aan vertrouwen, de vrees en het zoeken van de bitterheid (die providentieel kan worden onder het kruis van de Verrezen Heer) kunnen symptomen zijn van een ziekte die moet verzorgd worden.

Sirikivuya Mumbere Aristide, o.s

Kunnen mijn zorgen en mijn werken ervan getuigen dat ik altijd bereid ben heraut te zijn van de dringende noodzaak van de liefde in deze wereld? Het Evangelie, kracht en wijsheid van God, vormt sterke mensen die rechtop lopen, en geen geestelijke na-lopers, meegesleurd door de blijde of droevige gebeurtenissen en die zelf gevaar lopen geïsoleerd te geraken in hun opvattingen van de wereld, in hun klaagzang. In het Evangelie kan je altijd iets ontdekken, nl. een onvermoede weg die je moet gaan – met of zonder moeite – om de heerlijkheid te bereiken.

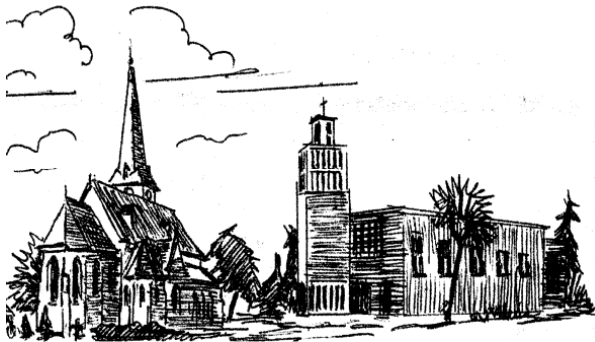
Een leerling blijft drager van een wijsheid geschonken door de Heilige Geest: een verontrustende wijsheid met onschatbare dimensies. Een leerling toont de Heilige Geest door zijn vermogen golven van vreugde, zachtheid, vrede, vertrouwen, van geluk en van gemeenschap teweeg te brengen. Hij wordt meegesleurd door de hoogdringendheid van de liefde: de intieme en oprechte relatie met God, bron van sereniteit!

Jubilerende kerkgebouwen in Achel

Pierre-Paul Walraet o.s.c.

Het is een lijvig jubileumboek geworden: "De Sint-Monulfus en Gondulfuskerk van Achel. Symbiose tussen oud en nieuw (1913–2013)". De rijk geïllustreerde publicatie, van bijna 450 bladzijden, kwam tot stand naar aanleiding van de 100ste verjaardag van de inwijding van parochiekerk. Die inwijding vond plaats na verbouwingswerken die aan het begin van de 20ste eeuw aan de kerk van Achel-Centrum werden uitgevoerd.

Twee jubilerende kerken

Er bestond, en er bestaat nog een nauwe band van de Kruisheren met dit kerkgebouw en deze parochie. De Kruisheren kwamen in 1935 naar Achel (noorden van Belgisch Limburg, aan de Nederlandse grens bij het Noord-Brabantse Valkenswaard). Sindsdien bepaalden de 'Kruisheren van Achel' mede het beeld van het plaatselijke parochiale leven. Fraters in opleiding waren actief bij de jeugdbeweging Chiro. Ze waren zelfs bij de oprichting betrokken (Fritz Timmermans o.s.c. en ook Willy De Bolle o.s.c.). Diverse medebroeders hebben liturgische en pastorale diensten verleend in de parochie van Achel-Dorp. De parochiekerk werd dus een vertrouwde plek voor hen. Confrater **Theo Oudhuis o.s.c.** († 2002) was van 1976 tot 1983 kapelaan in Achel-Dorp. Een geliefde, en aandachtig beluisterde predikant! Vóór hij officieel onderpastoor werd, was confrater Oudhuis de Kruisheer die in deze parochie het meest frequent diensten verleende: als biechtvader, bij het uitreiken van de communie tijdens de missen op zondag, en als concelebrant wanneer er een hoogmis was "met

drie heren". "Zijn" biechtstoel, achteraan links in de kerk, met rococo-houtsnijwerk, dateerde van ergens tussen 1725 en 1750 (Jubileumboek, p. 279). In 1984 werd pater Oudhuis (zoals de mensen in Achel hem noemden) pastoor van de parochie van **de Heilige Kruisvinding** te Achel-Statie.

H. Monulfus, bisschop van Maastricht (6de eeuw)

Het 'voorwoord' in het jubileumboek – dat op zondag 6 oktober 2013 tijdens een academische zitting werd voorgesteld – is van de hand van **Mgr. Patrick Hoogmartens**, bisschop van Hasselt. Hij verwijst er naar de "priesters en diakens, religieuzen en Godgewijden die in Achel of vanuit Achel hun leven geven of gaven aan de Kerk en de samenleving" (Jubileumboek, p. 6).

H. Gondulfus, bisschop, met evangelieboek & staf

Vijf rasechte Achelaren zijn Kruisheer geworden. Ze zijn in het boek vermeld: de broeders Kruisheren onder de rubriek "manelijke religieuzen", keurig in een tabel (Jubileumboek, p. 262). De Kruisheren die priester werden staan elders aangegeven op p.

246 en p. 251. Niet bij "de mannelijke religieuzen", maar onder de categorie "Achelse priesters", met een foto, en enkele gegevens uit hun curriculum.

Gebouwen voormalig kruisherenklooster te Achel

Zo waren er de gebroeders Lauwers, Gerard (1898–1975) en Eduard (1914–1970). Broeder Johan Stammen, geboren in 1933 en overleden te Diest in 2008, was ook uit Achel-Dorp afkomstig. De twee laatste (tot op vandaag ...) uit Achel getogen Kruisheren zijn Edgard Claes en Pierre-Paul Walraet. Beiden leven en wonen in de Kruisherenpriorij van Sint Agatha, in Nederland. Dit komt het Achels dialect zeker ten goede! Vraag is nu wel wie de auteurs van het 'Ten geleide' in het jubileumboek heeft verteld dat "kanunnik kruisheer Jean-Paul Walraet ... nu de algemene overste is van de kruisheren van België en van Nederland"?? (Jubileumboek, p. 8). Lezers van Bulletin weten allicht beter!

Achteraan in het jubileumboek is een CD ingesloten met muziek uit de Monulfus- en Gondulfuskerk. In de namiddag van zondag 6 oktober 2013, organiseerden de Achelse Orgelvrienden ter gelegenheid van 100 jaar kerkwijding een concert. Dit werd verzorgd door het Gregoriaans koor van Achel-Centrum, en door Joost Vermeiren aan het prachtige kerkorgel, gebouwd eind de jaren '80. Het programmaboekje voor dit concert maakt melding van Pater Moors. **Kruisheer Jan Moors** († 1976) was tussen 1946 en 1960 conventueel van de Kruisherenpriorij van Achel, en actief in het parochiekoor. Tijdens de repetities deed hij bij Achelse zangers de liefde voor het gregoriaans groeien.

Zijn invloed is vandaag nog merkbaar. De genoemde CD laat hiervan iets proeven.

Het indrukwekkende jubileumboek is het resultaat van de noeste arbeid van vele mensen. Confrater Bert Graus o.s.c. (Kruisheren Maaseik), en permanent diaken Harrie Bloemen [woonachtig te Achel-Dorp en liturgisch-pastoraal actief in deze parochie] werden erbij betrokken. Harrie Bloemen is lid van de Associatie van het Heilig Kruis.

Het tweede jubilerend Godshuis, dat de Kruisheren nog nauwer aan het hart ligt is de kerk van Achel-Statie. Die bestaat 50 jaar. De officiële herdenkingsviering is op zaterdagavond 30 november 2013, met een pontificale mis (om 17.30), voorgedaan door de bisschop van Hasselt. Dan volgt een academische zitting, waar "**Achel-Statie in woord en beeld**" wordt voorgesteld: een nieuw boek, geïllustreerd met 300 foto's.

Kerk van de H. Kruisvinding (foto: Evert Meijs - 2010)

Zo lezen we in een artikel van dhr. Harrie Stienaers. Het verscheen op 9 oktober 2013 – met twee foto's van het oude, en het nieuwe kerkgebouw – in de weekkrant 'Kerk & leven' [Federatie Hamont-Achel], nr. 41 van jaargang 74. De titel luidt: "Parochie 'Heilige Kruisvinding' Achel-Statie. De kerk viert haar 50-jarig bestaan." De parochie bestaat al langer. Want, zo schrijft dhr. Stienaers: "Op 12 december 1949 werd tussen Mgr. Simeon [lees: Mgr. Simeon], afgevaardigde van het bisdom Luik, Mgr. Van Hees, magister generaal van de Kruisheren en prior Louis Nollet van Achel het volgende beslist: "Een parochie op te richten in de wijk Achel-

Statie, ze toe te vertrouwen aan de Kruisheren en er een kerk te bouwen.”

De eerstesteenlegging van de nieuwe kerk liet op zich wachten tot 23 augustus 1962, nota bene vlak voor de opening van het Tweede Vaticaans Concilie (oktober 1962), waar spoedig de nodige liturgische hervormingen werden doorgevoerd. De situering van het altaar in die nieuwe kerk, op 24 augustus 1963 ingewijd door Mgr. Jozef-Maria Heuschen, geeft van de beoogde her-

vormingen al blijk. Tussen 1950 en 1963 werd van een noodkerk gebruik gemaakt, ondergebracht in oude quarantainestallen tot kerk omgevormd.

Zeven medebroeders-Kruisheren hebben in de loop der jaren de parochie van Achel-Statie als pastoor gediend. De op handen zijnde uitgave “Achel-Statie in woord en beeld” zal zeker ook de interesse van de Kruisheren wegdragen. We komen er in het decembernummer van Bulletin op terug.

Uit de vergaderingen van de prior provinciaal en zijn raad

Pierre-Paul Walraet o.s.c.

Conform de provinciale statuten, is de raad van de prior provinciaal teruggebracht van vier raadsleden naar twee: Roger Janssen (ook vice provinciaal) en Pierre-Paul Walraet. Sinds het voorbije kapittel hebben zij de prior provinciaal Peter Snijkers met raad en advies bijgestaan.

Prior provinciaal te midden van zijn raadsleden

Men komt tweewekelijks samen: afwisselend een middagvergadering, en een ‘middag-avond-ochtend’-vergadering. Eilanddagen zijn voor besprekingen van fundamentele thema’s; anderen kunnen erbij uitgenodigd worden. Bedoeling is medebroeders en lezers van Bulletin in de mate van het mogelijke te informeren.

De eerste vergadering was op **woensdag 14 augustus 2013** (Maaseik, 14.00 – 18.00). Het relict met de besluiten van het provinciaal kapittel is door de provinciale raad goedgekeurd, waarna de prior provinciaal ook de toestemming kreeg om dit relict

te promulgeren. Ook werden algemene indrukken over het kapittel uitgewisseld.

Bestuursportefeuilles werden besproken. Deze worden ingevuld door de prior provinciaal, of een raadslid. De portefeuille “Congo” bevat diverse onderdelen. Roger Janssen zal bv. het onderdeel “leiderschap” behartigen, Pierre-Paul Walraet “opleiding” en “spiritualiteit”. Frank Boomers (provinciaal econoom) neemt het aspect “management” op.

Ook met het oog op de keuze van een prior pro-provinciaal voor de proprovincie Martyrs de Bondo, dient een buitengewoon pro-provinciaal kapittel voorbereid te worden. De doelgerichte uitvoering van het langetermijnplan – op weg naar ‘provincie worden’ – is een wezenlijk agendapunt, en criterium in het proces dat tot de keuze van een overste leiden zal. Als hulp bij dit proces ontwikkelt de provinciale raad – conform de provinciale statuten – een profielschets met de vereisten voor de te kiezen prior pro-provinciaal. Wanneer het kapittel precies plaats vindt is nog niet bekend.

Na een provinciaal kapittel worden commissies en functies ingevuld. Tijdens de raadsvergadering van **donderdag 29 augustus 2013** (Maaseik, 14.00 – 18.00) werd hierover gesproken. Confrater Wim Slangen werd herbenoemd tot *rector* van de priorij van Sint-Agatha. De prior provinciaal kan in de gemeenschap van het Provinciaal, waar hij ambtshalve overste is, een medebroeder benoemen die er de taken van

een lokale overste behartigt. Dhr. Frank Boomers werd tot provinciaal econoom herbenoemd. Hij zal geregeld bij de vergaderingen van de provinciale raad aanwezig zijn. De herbenoemde leden van de Raad voor Economische Aangelegenheden (REA) zijn dhr. Geert Dauwe en dhr. Huub Braeken. De provinciale raad zal op dit "lekenkader" beroep doen, en hun advies vragen bij de besluitvorming over financiële zaken. Verder werd confrater Roger Janssen herbenoemd als provinciaal archivaris.

Herfstkleuren rond het klooster Sint Agatha

Benoemingen voor de statutaire financiële commissie dienen nog verder doordacht te worden. Zo ook de selectie van medebroeders en mogelijke periti voor de juridische commissie.

Het provinciaal kapittel van 2013 vroeg om een studietoelichting die zich buigen moet over de toekomstige structuren van de Orde; een agendapunt voor het generaal kapittel van 2015. Deze commissie moet ter zake een weloverwogen standpunt van de Europese provincie formuleren. Confraters die lid van het generaal kapittel zullen zijn, of – indien nodig – als plaatsvervanger fungeren, maken van deze studiegroep deel uit:

Peter Snijkers, Roger Janssen (voorzitter), Pierre-Paul Walraet, Joe Op de Kamp, Jan Rooijackers en Patrick Bonte. De werkwijze van de commissie wordt nog nader bepaald.

De raad besprak een eerste concept van de profielschets voor een prior provinciaal. De inhoud wordt verder verduidelijkt, en aangescherpt. Als de prior pro-provinciaal fungeert vanuit dit profiel, wordt de ontwikkeling van de Orde in Congo, door samen gedragen verantwoordelijkheid gerealiseerd.

Bij de vergadering op **donderdag 26 september 2013** (Maaseik, 14.00 – 16.00) waren ook de leden van de vroegere provinciale raad aanwezig. Jan Rooijackers was verontschuldigd. Zorg voor een goede "overdracht" van bestuurszaken stond centraal. Een besluitenlijst werd doorgenomen, en ook 'het vademecum voor de prior provinciaal en zijn raad' met o.a. concrete beleidslijnen, regelingen, diverse leidraden en aangegane financiële verplichtingen.

Frank Boomers lichtte de budgetteringsinstructie 2014 toe. Die werd goedgekeurd. Frank Boomers, die de prior provinciaal vergezelde bij een recent bezoek aan de provincie in Congo, bracht over hun werkzaamheden verslag uit.

Ook keurde de provinciale raad de definitieve jaarrekening 2012 van Stichting Sint Aegten goed. Over de toekomst van het beheer van het roerend erfgoed van de Kruisheren zal volgend jaar overleg plaatsvinden, rekening houdend met o.a. de gesprekken hierover tijdens het provinciaal kapittel.

De provinciale raad vergaderde op 2 en 3 oktober 2013. Daarover meer in het novembernummer van Bulletin.

Colofon

Bulletin van de Europese provincie van de Kruisheren (OSC)

Redactie-adres: Kloosterlaan 26, 5435 XD Sint Agatha, Nederland.

Verschijnt 10 maal per jaar (niet in juli en augustus); Sluitingsdatum kopij: de 15^e van de maand

Redactie: Willy De Bolle, Johannes Feller, Ries Sterke (hoofdredacteur).

Lay-out: Pierre-Paul Walraet

E-mail van de redactie: marin.sterke@wxs.nl; bulletin@kruisheren.eu

Website: www.kruisheren.eu

